

Gerrit Noordman (door Sjef Driessens juli 2009)

Ik heb Gerrit Noordman en zijn vrouw Lena Reiling bezocht juli 1982 in Eindhoven; zij woonden daar in het bejaardenhuis Gagelbosch waar hun oudste dochter adjunct directrice was. Ik heb hen twee keer bezocht omdat het interview in een keer afnemen teveel van het goede was, 's nacht hebben ze dan ook geen oog dicht gedaan door de herinneringen welke weer boven kwamen. Bij de bezoeken was zoon Gerard ook aanwezig. Gerrit heeft zijn verhaal voorbereid en steekt van wal:

Voor het nageslacht wil ik even vertellen waarom vader en moeder, Herman, Bernard en ik op Sterksel zijn gaan wonen op 10 augustus 1919. We zijn vanuit Woubrugge naar Sterksel gekomen, vader was 51 jaar en moeder 47 jaar, en dat was hoofdzakelijk gedaan op doktersadvies.

Moeder was veel ziek vanwege het natte klimaat; een droge streek zou haar beter passen. En dat was goed gezien door die dokter; vader is 89 jaar geworden en moeder 85 jaar. Daar vader op Sterksel aandeelhouder en bestuurslid was van De Heerlijkheid Sterksel zijn ze samen gaan kijken en hebben een mooi plekje gevonden en er een villa laten bouwen genaamd Laus Deo.

In 1919 stonden er op Sterksel 43 huizen en enkele stallen van de maatschappij. Vader kocht direct 14 ha op de Vlaamseweg, liet er een boerderij bouwen en ik kon gaan boeren.

Mijn eerste knecht was Jan Kerkhof. In 1921 kocht vader nog 20 Ha langs de weg naar Maarheeze en liet er een stal op bouwen. In 1923 ging de Hanze Bank failliet en kwam de Maatschappij in de problemen te zitten.

In 1925 en 1926 werden alle gronden verkaveld en verkocht. Vader kocht het berkenbos en een boerderij aan de weg naar het station en de vijf en de zes velden (percelen gelegen tussen Biesputten en de Sterkselse Aa; het waren velden met sloten ertussen) hiervan werd 10 ha bij de 20 ha gedaan zodat de boerderij toen 30 ha was, geheel aaneen gesloten.

Er werd weer een grotere stal gebouwd en ook een woongedeelte waar Perian Sack huisde, hij was toen de knecht.

Het woongedeelte is vergroot vanwege dat wij getrouwd zijn op 22 juli 1930. We hebben de dertiger jaren meegemaakt; de prijzen waren ver beneden peil. Zo was bijvoorbeeld melk 5,5 tot 6,5 ct. per liter, biggen 20 gulden per stuk, vette varkens 52 ct. per kilo en nuchtere kalveren 20 tot 25 gulden per stuk.

Maar we zijn er doorgekomen en hebben een mooi groot gezin gekregen waar we op onze leeftijd nog steeds trots op zijn. Op 22 juli 1980 hebben we ons gouden huwelijksfeest gevierd met een plechtige H. Mis in de parochiekerk op Sterksel, opgedragen door pastoor Vervoordeldonk en de rector van Gagelbosch.

Daarna hebben het feest gevierd in herberg 't Hout; er waren 37 neven en nichten Noordman aanwezig. We hebben tot 1968 geboerd; daarna hebben we er een maatschap gemaakt met Dirk en Jan.

In 1963 waren we al tegenover de kerk gaan wonen, in 1976 zijn we naar Gagelbosch gegaan en hebben er een bejaardenwoning gekregen. Jan is in 1971 getrouwd en op Welgelegen gaan wonen.

In 1914 is de spoorlijn Eindhoven – Weert geopend en in 1916 is de maatschappij de Heerlijkheid Sterksel opgericht. Toen stonden er 13 oude boerderijen, een herenhuis, een jachthuis en een kapel. In 1919 stonden er 43 huizen en enkele grote stallen van de Maatschappij.

In 1923 is de Hanze Bank failliet gegaan en in 1925 en 1926 is Sterksel verkaveld en verkocht aan particulieren uit alle provincies van Nederland. Het kanaal, 6 km lang, is gegraven in 1916, er

waren toen 200 werklieden bij de Maatschappij waarvan een groot gedeelte geïnterneerden uit België.

Door het graven van het kanaal zijn veel landerijen en vennen vanzelf drooggelopen. De Maatschappij is direct begonnen met de bouw van tien arbeiderswoningen. In 1916 is pastoor P. Thijssen op Sterksel gekomen tot 1935, dan pastoor Verhoeven tot 1968 en daarna pastoor Vervoordeldonk.

Als een aandeelhouder een huis bouwde op Sterksel kreeg hij van de Maatschappij 1 ha grond cadeau.

Hoe is uw vader aandeelhouder geworden?

Mijn tante, zuster Hernano en zus van mijn moeder, was overste in een klooster in Maastricht en als mijn vader en moeder daarheen gingen zagen ze vanuit de trein Sterksel liggen en zijn er wel eens gaan kijken. Mijn vader kwam bij Bervoets in Rotterdam in de winkel, deze vertelde hem over de Maatschappij en heeft hem gevraagd of hij aandeelhouder wilde worden.

Uw vader heeft een boerderij laten bouwen aan de Vlaamseweg; waar was dat ergens?

Dat was de boerderij waar nu Jan Snel woont. Het was een gemengd bedrijf op 16 ha; Jan Kerkhof was mijn eerste knecht en is dat een jaar of drie geweest.

We hadden 20 koeien, 2 paarden, een stel varkens en verbouwden rogge, haver, gerst en aardappelen. Ik was in Holland gewend met 3 paarden te ploegen en kom op Sterksel en daar ploegde men met 1 paard. Dat snapte ik in het begin niet doch hier is de grond wat makkelijker, wat lossier.

Ik was nog thuis in de kost en ging met de fiets naar de boerderij welke in 1920 gebouwd is en waar Jan Kerkhof op woonde.

Daarna is de boerderij eerst verhuurd en later verkocht aan Jan Snel en is Jan Kerkhof naar Euvelwegen vertrokken.

Uw vader heeft ook nog een boerderij aan de Stationsstraat gehad; welke was dat?

Waar nu Bongers woont; er was daar eerder een school, heel vroeger.

'Heeft uw vader van de Maatschappij gekocht?

Ja, van de Maatschappij en Bongers heeft het weer van mijn vader gekocht. Dat is allemaal in 1925 –1926 geweest en is ook Bardeel op Sterksel gekomen. Ook toen heeft mijn vader met een zwager het Turven gekocht met een grote stal, samen 80 ha, en verhuurd aan Witteveen. Met weer een andere zwager heeft mijn vader in het Peelven 24 Ha gekocht, waar nu Sturkeboom woont, en verhuurd aan Kees van Dijk. In die tijd werden door een slager uit Utrecht een vijftal dezelfde boerderijen gebouwd op het Cijnsgoed en kwamen Giesen, te Dorsthorst, Pompen, van Maren en Koller naar Sterksel. Deze laatste twee kwamen van de kant van Barneveld. Van Maren heeft van de Hengel gekocht.

U hebt ook kaas gemaakt en had een knecht en een meid?

Toen Jan Kerkhof vertrokken was, is Perian Sack gekomen met Marianneke en Nelleke, zusters van hem. Toen zijn we begonnen met kaas maken. En dat kwam doordat vader lid was van het melkfabriek en ik nog niet en daarom ben ik met kaasmaken begonnen; kaas leverde meer op dan melk en we hadden ervaring met kaas maken. Ik had een goed afzetgebied: de broeders van Providentia, het klooster in Maastricht.

Perian Sack ging 's zondags te voet, hij kon niet fietsen, in Mierlo en Helmond kaas verkopen. Hij verkocht er wel 25 tot 30 kazen en die man was in zijn sas als hij een brik met kaas weg kon brengen. Het was tweede keus kaas welke hij aan spoor mannen in Mierlo en Helmond verkocht.

Aan huis verkochten we ook kaas. In de Tweede Wereldoorlog hebben we weer kaas gemaakt. Op een gegeven moment kwam de CCD vanuit Den Haag met acht man naar Sterksel en twee ervan kwamen bij ons. Ik zeg: 'Wat komen jullie doen?' 'We hebben gehoord dat hier kaas gemaakt wordt en boter ook.' 'Oh, dat wist ik niet.' 'Ik zeg tegen ze er is hier kaas in huis en er is boter in huis doch jullie vinden deze niet. Ik geef jullie toestemming om overal te gaan kijken; zij allemaal deuren opentrekken en de matten oplichten. Ik had een goede schuilplaats.

Die CCD-ers kwamen ook in de kelder en zagen een kuip met vlees, ik had pas een varken geslacht en zij zeiden: 'dat is je laatste, je hebt drie vergunningen om te slachten en de derde heb je al afgehaald.' Dat denk ik toch niet, ik als boer honger lijden en zonder kleren gaan lopen? Ze vonden ook dat ik maar weinig melk leverde aan het melkfabriek.

Ik zeg kom morgenvroeg maar melken dan zie hoeveel melk ik heb. Je leeft er toch maar goed van zeiden zij. Ik zei ik weet het goed gemaakt, jullie komen bij mij in kost en krijgen ieder een kamer boven. Maar jullie brengen je bonnen mee en daar moet je dan van eten. Ik denk dat jullie na een tijdje vragen: boer heb je niet een stukje spek.

Het liep allemaal met een sisser af; ze hebben me niet kunnen snappen. Ik maakte alleen maar boter en kaas voor mijn eigen familie en die van Reiling.

Hoe hebt U uw vrouw leren kennen?

Zij woonde op Sorga en als ik van de trein kwam, was zij dikwijls buiten; een knipoogje zus en een knipoogje zo. Ik was kameraad met Jan Reiling, zogenaamd, en als er ijs was moest ik haar schaatsten vastmaken. We schaatsten op het Platvoetje.

Als er op Sterksel uitvoering was op Providentia of in het oude kerkje, was dat 's middags voor de vrouwen en 's avonds voor de mannen. Als ik met de dogkar (driewieler) ging melken op Welgelegen zat Nelleke Sack wel eens mee voor op de bok en heeft Lena het niet altijd vertrouwd.

Was er al elektrisch licht toen U op Sterksel kwam?

Ja, er was al elektrisch licht van de Maatschappij; waar nu Strauven woont, was de machinekamer. Neel Hikspoor, een broer van Frans, was de machinist en we kregen overal licht in de huizen en de stallen. De machinekamer is later verkocht voor 1000 gulden aan Vos de Wael die deze weer verhuurde aan Strauven.

Waterleiding was er nog niet, ik heb op Welgelegen een put laten boren van 30 meter; iemand uit België kwam dat doen.

Daarvoor in 1922 heeft de oude van Stiphout een put met 5 ringen gegraven. Bij de grote stal hebben we de put laten boren in 1930, we waren nog niet getrouwd. Voor 150 huldren kwam er een elektrische pomp op; je kon er geen koffie van zetten, het was bruin ijzerhoudend water. De pomp stond in de keuken bij de koelbak voor de melk en die is later aan een neef, Jan Straathof, verkocht.

Toen U op Sterksel kwam, wat had U toen voor landbouwwerktuigen?

Paard en kar en nog een kar en een wagen, een ploeg en een eg, een herkmachine en een schudmachine, een landrol en een maaimachine voor gras en koren te maaien. Als er iets kapot was

moesten we naar Kiggen in Maarheeze en bij Piet de Smid in Maarheeze lieten we het paard beslaan.

Het paardentuig werd gemaakt bij Scheepers tegenover de kerk in Heeze. Wim Scheepers, een broer van Hanneke, had later een vervoerbedrijf en heeft voor Gend en Loos gereden. Tiny Scheepers is op een gegeven moment uit het klooster weg gelopen en thuis gebleven. Toen Hanneke getrouwd is, is Tiny bij mijn moeder gaan dienen. De vrouw van Nico Vertogen was ook een zus van Hanneke en met Nico heb ik nog in het ziekenhuis gelegen, een paar jaar geleden.

Toen U op Sterksel kwam, waren er toen nog Belgen aanwezig?

De meesten waren al vertrokken; Strauven, Simelon en Jantje Mathijs waren er nog. Simelon heeft eerst gewoond waar nu Jan Cox zit, toen hij getrouwd is heeft hij gebouwd aan de Vlaamseweg. De Maatschappij had twaalf arbeiderswoningen; waar nu Jan Cox zit twee, twee bij Mulder, twee bij het kerkhof, langs de smid vier en twee aan de Vlaamseweg. Langs de smid woonde Mastboom, Hanegraaf en onder andere Hertroijs. Ik moest een graf maken met Strauven voor de oude Mastboom. Mastboom was een Zeeuw. Toen de stoet op het kerkhof kwam was het graf ingezakt en hebben we de familie maar weggestuurd. We hebben hem zo maar begraven, niet zo diep, en zegden: het is altijd een makke vent geweest, hij zal er wel niet meer uit komen.

Toen Willems ontslag heeft gekregen is hij naar Brussel gegaan en Strauven is als tuinman met hem meegegaan een jaar of twee drie en daarna is Strauven weer op Sterksel terug gekomen. Willems is ontslagen omdat hij stropers uit Eindhoven en Helmond liet komen om de konijnen op te ruimen. Van de aandeelhouders en bestuursleden was een aantal verwoed jager; het stikte hier de moord van de konijnen en die vraten alles op en dat kon Willems niet verdragen. Daarom liet Willems die stropers komen maar Bervoets, van de Broek en Droge uit Tilburg, die waren woest en zo werd hij ontslagen. Jan Noordman, een broer van mijn vader, was onderdirecteur en werd toen directeur en dat was in 1923. In 1925 – 1926 is alles verkocht; Raming uit Eindhoven was de curator en heeft alles verkaveld.

Wat was er zo te beleven toen U op Sterksel kwam?

Er was niet zoveel te beleven als dat de Maatschappij ieder keer verhuizingen had; ze hadden iedere keer ander volk en het was iedere week wel verhuizen. Waar nu Reuten zit was een timmerwinkel en smederij; van de Kerkhof uit Heeze was smid en de vader van Ber Cox en Strauven waren timmerlieden.

Frans Hikspoors had toen café en heeft later in Leiden voor duizend gulden een serre gekocht en er aan laten bouwen. Verenigingen waren er niet.

In het parochiehuis was niet zo veel te doen; een enkele keer was er een toneeluitvoering De vergaderingen werden meestal in het café gehouden. De broeders van huize Providentia stelden hun zaal ook beschikbaar voor toneel. Ook de feesten van Schilleman en van pastoor Thijssen werden daar gehouden; men mocht zoveel krentenmik nemen als men op kon.

Vader heeft mede de Boerenbond, de Boerenleenbank en de Fok en Controle vereniging opgericht.

Er was een handboogschutterij bij Hikspoors en daar waren twee banen; ik was voorzitter maar ik kon er niks van. Ik stond hier te schieten en Teeuwen stond aan gene kant en tussen de schermen door raakte ik Teeuwen in zijn baard. Hij was ook een Belg, had een zware baard en was bakker in de bollenschuur.

Die drie van Teeuwen zijn twee jaar geleden 40 jaar getrouwd en wonen hier in Eindhoven. Zij waren bakker met twee jongens en een meisje, Asiejel, bracht met de hondenkar

in Sterksel het brood rond. Zij woonden in de bollenschuur en hadden achter in de bakkerij. In het eerste gedeelte zat het kantoor van de Maatschappij met Verhoeven, Frans Donders en van de Velden. Frans Hikspoors had cafe, vroeger had Piet van Eijck erin gezeten en heeft toen dat ding van Jan Loeff laten bouwen.

Toen is Moeke daar naartoe gegaan en Piet is blijven slapen en logeren in het huis van Toon Vos. Toen ik 's morgens met de fiets naar de trein ging zei Pa tegen me; ze ziet mij niet, ze ziet me kwalijk. Frans Hikspoors was baas over de grote koeienstal en is getrouwd met Hanneke. Hanneke Scheepers was bij mijn moeder dienstbode; ze kwam uit Heeze en haar vader was zadelmaker recht tegenover de kerk. De broeders zijn in 1921 op Sterksel gekomen en hebben eerst gezeten in de houtdestillatie, waar nu de smid woont. Die fabriek is gebouwd om hars (terpentijn) uit dennenhout te produceren. Het bestuur en ook vader waren uitgenodigd bij de inbedrijfstelling. Toen vader thuis kwam, we woonden nog in Holland, zeivader: het vuur heeft gebrand maar voor de laatste keer want dit gaat nooit. De terpentijn fabriek is dan ook nooit meer in bedrijf geweest.

Was er al een winkel?

Ja, waar nu Piet van Nol Scheepers woont, had koster Driek van Hoof een winkel. Hij heeft later gebouwd waar nu Wim Jansen woont. Toen Reiling op Sterksel kwam in 1924 had Moeke van Eijck ook een winkel waar nu Toon Vos woont.

Was er al kermis op Sterksel toen u kwam?

De kermis is door de Maatschappij ingesteld op Pinksteren; dat had te maken met dat men dan maar een dag verlet had. Er is toen een kermiscomité opgericht met Schilleman, ikzelf, Frans Hikspoors en later kwamen daar Beenders en de Leijer nog bij.

Er was maar een kraam; dat was Piet Schonenburg uit Heeze met alleen sigaren. Het kermiscomité kreeg 200 gulden van de Maatschappij; Schilleman en ik kochten bij de Olifant in Eindhoven allemaal dingetjes van een kwartje en tien of vijf cent voor een tombola voor de kinderen en zo hadden we 200 prijzen.

Dan waren er volksspelen zoals snel roken, balletje kruien, onder kleed doorkruipen, zaklopen, over een balk lopen over de sloot en ringsteken te paard, met een karretje of met de fiets.

Snel roken was wie het eerste een pijp leeg had en daarvoor kochten we een pak verrekte slechte tabak. De Kuipersen van het station, die namen de meeste prijzen mee; dat waren boeven.

Die eerste kermissen stonden op de driehoektussen Heezerweg en Dreef.

Op de Dreef werd het ringsteken gehouden. Het was gezellig met diespelen, met eigen volk, van buiten kwamen er veel kijken doch deden niet mee. Sterksel was klein en iedereen deed mee.

Later kwamen er meer mensen op Sterksel wonen, een hoop import, en deze wilden met de oude dingen niks te maken hebben en er moest een schommel en een draaimolen komen. Toen de schommels en de draaimolen erbij kwamen werd er staangeld geheven. Daar hadden de meesten niks op tegen, doch waren er enkelen die bij de burgemeester gingen klagen.

Van Schaick zei daarmee heb ik niets te maken daarvoor moet je bij het kermiscomité zijn want wij hebben geen meter grond op Sterksel. Schonenburg die maakte bezwaar omdat hij eerder altijd voor niks had gestaan en zogenaamd had mede helpen de kermis op te richten. De schommel moest 25 gulden staangeld betalen en een middag voor niets draaien voor de schoolkinderen.'

s Zaterdags 'savonds begon de kermis en 's Zondags voor vier uur mochten ze niet draaien vanwege het Lof.

De eerste keer dat we zijn gaan dansen was bij Eilers in de schuur; tot 's avonds 10 uur met toestemming van pastoor Verhoeven. Dat hebben we twee keer zo gedaan en daarna is de danstent

gekomen, dat was na de oorlog. Het ringsteken werd gehouden op de Dreef. Dogkar was een Hollandse tweewielig karretje met een burry waar het paard tussen staat; er kunnen twee man op zitten, hoogstens kunnen nog twee man achter zitten maar dan met de rug tegen degene die vooraan zit.

Op een keer komt er een marechaussee uit Heeze en zegt jij bent de secretaris van het kermis comité en je koopt met Schilleman altijd die prijzen voor de kinderen en wat koop je dan zoal? Ik zal je helpen zegt ie, je hebt ook 10 mussenklemmen gekocht; maar dat mag niet en daarvoor moet ik proces verbaal opmaken. 'Dat denk ik toch niet, want je hebt geen opdracht om in alle winkels alle mussenklemmen in beslag te nemen', zei ik. 'Nee', zegt de marechaussee. 'Maar wat is de reden dat je mij wilt verbaliseren?' 'Die dingen kosten een dubbeltje en Je hebt er negen uitgedeeld en Schilleman heeft er een zelf gehouden.'

Later kwam ik er achter dat juffrouw Vrijdag dit gemeld had. Juffrouw Vrijdag woonde in het huis waar jij nu woont en had het van Reuten gekocht.

Wie waren er zo al bij de handboog schutterij?

Simelon, Teeuwen, van Bussel, Frans Hikspoors, van Eijck, Lemmen aan het spoor. We oefenden 's Zondags na de hoogmis en gingen ook regelmatig op concours met een zestal en hebben ook nogal wat prijzen gehaald. Er zaten een paar goeie tussen; Teeuwen, van Bussel en Lemmen dat waren de besten. Willem Tell was de naam van de vereniging en opgericht nadat ik op Sterksel ben gekomen en ik ben meteen in het bestuur gekomen. Dat ging me beter af dan het schieten. Er waren 2 banen met schermen er tussen.

Hoe zag de zondag er uit?

In de kerk zaten de vrouwen aan deze kant en de mannen aan de andere kant, gescheiden; ik snap nog niet hoe we bij elkaar zijn gekomen. Er was een Mis om 7 uur en de Hoogmis om 10 uur; dan was er 's middags om 3 uur Lof met daarna Heilige Familie. Als ik naar Holland moest met trein van 8 uur op het station, vroeg ik wel eens aan pastoor Thijssen: kun je vandaag eens niet preken, anders haal ik de trein niet. Oh dat is goed zei hij. De Paters waren er nog niet, die zijn in 1925 gekomen en er waren nog geen processies. Wel de kruisdagen en dan liepen vanuit de kerk door de Stationsstraat, het Jagerspad en zo over de Heezerweg terug naar de kerk.

De kruisdagen waren voor de vruchten der aarde en waren op maandag, dinsdag en woensdag voor Sacramentsdag.

De processies zijn begonnen met de Witte Paters en bij de vijver was dan een rustaltaar. Toen waren er nog zo'n 250 studenten bij de Witte Paters. We gingen door het berkenbos terug en dat was mooi. Mijn moeder heeft er veel werk aan gedaan; de bruidjes kwamen allemaal bij mijn moeder op Laus Deo. Er werd veel aan versieringen gedaan door de verschillende buurten. Door studenten van het Stt. Paulus College werd de weg voorzien van allerlei godsdienstige afbeeldingen, gemaakt met bloemen en gekleurd zand. De pastoor met het Sacrament liep daar, onder een baldakijn, overheen en geflankeerd door de erewacht. De fanfare van de Witte Paters klonk zo mooi in de bossen; het was altijd een heel mooi gebeuren. Verhoeven is in 1935 gekomen, hij was daarvoor kapelaan in Lierop.

Hij heeft na de oorlog de fanfare opgericht en was een tijdlang ook de dirigent. De eerste instrumenten werden overgenomen van de Witte Paters. Bongers, Eilers en Peters waren er meteen bij, zij hadden eerder al in een fanfare gespeeld. Bongers heeft nog lange tijd de jonge muzikanten les gegeven.

Waar deden jullie de buitendorps boodschappen?

Meestal in Heeze; in Maarheeze kwamen we nooit, alleen als we op het gemeentehuis moesten zijn. In die tijd hadden we bij Heeze gewild, Heeze wilde ons echter niet hebben want Sterksel was

allemaal import en vreemd volk, en zodoende zijn we bij de gemeente Maarheeze gekomen. Maar het melkfabriek, de Boerenbond, het pakhuis en de winkels, dat was alles in Heeze. Hikspoors had winkel en café; eerst zat er van Eijck in het café en daarna is Frans Hikspoors gekomen en heeft er ook een winkel gemaakt. 's Zondags kwamen de vrouwen uit de kerk vandaan uit de vroegmis van 7 uur en dan kregen ze eerst koffie van Hanneke en gingen daarna in de winkel kijken en boodschappen doen. Hanneke was een goeie voor de winkel. Later heeft Hikspoors nog een stuk van Reuten gekocht omdat de winkel te klein was geworden.

De aanleg van de weg naar Heeze, hoe is dat gegaan?

Burgemeester Michiels van Heeze wilde er niet aan; Heeze moest haar eigen gedeelte betalen. Het is een hele heisa geweest doch de weg is er gekomen. Tot aan het postkantoor en mede door toedoen van het Wegschap Sterksel; de centen kwamen van dit Wegschap. Dit Wegschap was een unicum in Brabant; later is er in Someren ook nog een opgericht. Mijn vader zat in het bestuur met Willem Derks en Bardoel; Schilleman was secretaris. Het was opgericht als Wegschap – Waterschap Sterksel en dat kwam doordat wegen en waterlopen allemaal van particulieren waren.

Er was al een station op Sterksel?

Ja, dat is meteen gebouwd met nog drie huisjes voor de spoorarbeiders toen het spoor is aangelegd. We maakten veel gebruik van de trein. Het station is gesloten nadat de Maatschappij failliet is gegaan. Met de vakanties van het st. Paulus College konden de studenten wel in en uitstappen. In de tweede wereldoorlog werd het station weer geopend voor de Hitler Jugend welke op Providentia was gelegen.

Op Sorga heeft ook nog een burgemeester gewoond?

Clardie en die was burgemeester van de gemeente Soerendonk; toen de gemeenten Soerendonk en Maarheeze in 1924 zijn samengevoegd was hij burgemeester af en is De Klerk gekomen maar niet op Sorga gaan wonen.

Uw zoon stelde net de vraag wie er zat waar nu Verbeek woont?

Dat was café en Nelis Hikspoors zat daarin en de paardenstal zat eraan vast. De andere stal die wat terug ligt was de voerstal en in iedere box stond een paard om te veulen en op het latere Welgelegen was iedere halve hectare, bij ieder slootje afgezet met latten en daar liepen de paarden met de veulens. En dan hadden ze 30 ossen en in de stal van Bovee en daar konden 145 koeien op en die heb ik ooit vol zien staan. Frans Hikspoors was daar de baas; de ossen stonden er ook. De koeien gingen de wei in en Lien Hikspoors was melkster samen met Wout van de Voort, een broer van Driek van de Voort.

Daar waar Frissen nu woont, in die contreien, was een houtzagerij. Daar stonden grote trekzagen en werden de bomen tot planken gezaagd, met de hand. De Boerkampen, broers van Anton de eerste man van Lien Hikspoors, waren de zagers en zij kwamen uit Heeze. Er stondentwee open schuren, aan een kant dicht, met stellingen en daar werden de bomen opgelegd en met een lange zaag werden, met de hand, de planken gezaagd. De schuren stonden tussen de sloot en de Dreef zo ongeveer waar nu Stals woont. De bomen werden uit de bossen gehaald en de planken werden gebruikt aan de stallen en schuren.

Waar nu Kursten woont, stonden drie schuren, twee open schuren en een dichte schuur en daar zaten varkens in. Dat deed Hannes Hikspoors meen ik nog te weten.

Naus heeft het gekocht en er een huis in gebouwd, het land lag in het Peelven. Die Naus die wilde graag dicht bij de kerk wonen, hij ging elke dag naar de kerk, maar met dat land op afstand, in het Peelven, was dat gruwelijk lastig.

Met het smalspoor zijn nog heel veel stenen naar Providentia gereden voor het eerste klooster, het eerste huis. De stenen voor Providentia heeft de Maatschappij aangevoerd. Daar waar het eerste klooster gebouwd is heb ik nog geploegd met twee paarden en dat was hult en bult. De broeders kochten 65 ha en zijn toen gaan bouwen. Leo, de Broeder overste, vroeg of ik kon ploegen; dat kan ik hendig zei ik tegen hem. Er was ook nog Broeder Franciscus, een echte stroper.

Ik heb 57 jaar op Sterksel gewoond; wellicht dat Ber Cox en David Schilleman er langer gewoond hebben.

Tenslotte:

Hier was het cassette bandje vol; er zal nog wel meer verteld zijn, doch dat is helaas niet opgenomen.

Gerrit was bij veel verenigingen; jarenlang Kerkmeester (hij ging in de kerk met de schaal rond) en je kon altijd een beroep op hem doen. Hij had een goed geheugen en wist zich de feiten, bedragenen jaartallen goed te herinneren; jammer dat we hem niet meer gevraagd hebben. Dit verhaal is eerder op de site van sterksel.nu gepubliceerd en als je dan Herman, de broer van Gerrit, aanklikte kwam er een heel album tevoorschijn en waaronder ook een aantal foto's welke op Sterksel gemaakt zijn. Hoe deze link gelegd is, is tot nu toe een raadsel.